

Aase Olesen (RV):

Jeg vil gerne sige til socialministeren, at det er rigtigt nok, at man ikke bryder sig om at lave love med tilbagevirkende kraft, når det er noget, der er til ugunst for folk, men i masser af tilfælde laver vi da love med tilbagevirkende kraft, som er til gunst for erhvervsvirksomheder eller enkeltpersoner. Det har der da hidtil ikke været nogen der har gryntet ad.

Når ministeren siger, at man er nødt til først at lade denne lovgivning få virkning fra den 1. april, fordi man har en række pensionister i denne gruppe, som får personlige tillæg, og der i givet fald ville blive tale om dobbeltforsørgelse, så må jeg minde ministeren om, at disse 3.000-4.000 pensionister skal igennem den sociale forvaltning, og der skal foretages en individuel opgørelse. Så skulle det vel ikke være uoverkommeligt at modregne de allerede modtagne personlige tillæg. Jeg kan i hvert fald varsle, at vi fra radikal side vil stille et ændringsforslag gående i den retning. Hvordan det så teknisk skal indrettes, må vi spørge ministeren til råds om.

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (FP):

Det var ministerens tak, der foranlediger mig til lige at komme med en hurtig kommentar. Hvis socialdemokratiet har lavet nogle love mod vores stemmer, som er meget forkerte, så er det naturligt, at vi altid vil hjælpe med at lave dem bedre. Men ministeren skal ikke forstå takken sådan, at vi tror, at når dette er gennemført, så er alt i skønneste orden, for vi mener slet ikke, det er tilstrækkeligt til at bringe orden på området.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ebba Strange):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Familiepleje for invalide- og folkepensionister).

[Af Askjær Jørgensen (FP) m.fl.]

(Lovforslag nr. L 63. Fremsat 21/1 82).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Socialministeren (Bent Hansen):**

Det centrale i dette lovforslag er, så vidt jeg kan se, at der skal kunne ydes økonomisk støtte til pårørende, der påtager sig at pleje en invalide- eller folkepensionist, som ellers måtte tage ophold på et plejehjem.

Forslagsstillerne anfører som begrundelse for forslaget, at en af de væsentligste hindringer for i dag at etablere familiepleje er økonomien, og at man ved at give et tilskud fra det offentlige vil kunne løse dette problem. Uden megen dokumentation hævdes, at samfundet ved at yde sådanne plejetilskud til de pårørende vil kunne spare 1,1 mia kr. inden for plejehjemssektoren, som følge af at man derved kan undvære 10.000 plejehjemspladser.

I virkeligheden er det ikke muligt blot med nogen sikkerhed at skønne over eventuelle mindreudgifter ved at gennemføre lovforslaget. Det skyldes, at der ved dette skøn er en række usikre faktorer. F.eks. afhænger etablering af en familiepleje for en pensionist ikke alene af et ønske herom fra pensionistens side, men også af, om der er pårørende, der er villige og egnede til at påtage sig denne plejeforpligtelse. Endvidere er det i høj grad af betydning, om familieplejen træder i stedet for optagelse på plejehjem, beskyttet bolig eller pleje i hjemmet. Den grundlæggende forudsætning om, at der kan spares 10.000 plejehjemspladser, er derefter efter mit skøn ganske urealistisk.

Der er i øvrigt allerede i den gældende lovgivning mulighed for at yde støtte til pensionister i egne hjem, først og fremmest ved hjælp til det praktiske i form af varig hjemmehjælp. Varig hjemmehjælp ydes efter bilstandsloven efter behov, og modtageren af hjælpen skal betale efter indtægtsgraduerede satser, dog maksimalt 6 timers hjælp om